

PACTE NACIONAL PER A L'AUTODETERMINACIÓ

(Formalitzat davant Notari el 10 de novembre de 2010)

Secretariat: Agència del Cens Nacional del Poble Català
C. Pere Vergés, 1, 9-14
08020 Barcelona

Tel. 93 314 95 73
cnc@nacio-catalana.org
<http://nacio-catalana.org/pacte>

PRESENTACIÓ

El Pacte està previst com un acord transcendent entre societat civil i partits polítics d'obediència nacional que té la finalitat d'assolir l'Estat propi per al Poble català, per vies legals i democràtiques, a l'empara del Dret internacional el qual reconeix a tots els pobles la condició de sobirania. Es va començar a proposar als partits del Principat l'estiu de 2010 abans de les eleccions autonòmiques.

A l'escriptura es considerava que el Govern i el Parlament de Catalunya no estan facultats en l'ordenament constitucional espanyol -i en conseqüència tampoc en Dret internacional- per a gestionar un procés de secessió. El text considera i preveu un procediment alternatiu en el cas d'impossibilitat d'organitzar una consulta d'autodeterminació del Poble català amb l'acord previ de l'Estat espanyol, i també preveu que qualsevol iniciativa d'autodeterminació o d'independència des de dintre del sistema polític espanyol pot ser fàcilment neutralitzada i no reconeguda per la comunitat internacional en considerar-ho un afer intern espanyol, perquè, en aquell sistema, solament el Poble espanyol és reconegut sobirà a tot l'Estat (article 1.2 de la seva Constitució).

En conseqüència, el Pacte proposa gestionar el procés en el marc legal del Dret Internacional, creant institucions noves fora de la jurisdicció política espanyola on l'Estat no pugui intervenir. La gestió i la responsabilitat del procés l'assumeixen de manera conjunta i coordinada partits polítics i societat civil, evitant així a la Generalitat el risc institucional de la seva implicació directa.

Els partits, a més de les accions essencials del Pacte, hi assumeixen a través dels seus electes a les institucions del marc de la Constitució espanyola la important tasca de preservar la integritat material i immaterial de la Nació (nation building) a fi que l'Estat propi sigui viable al seu moment.

Les entitats signatàries celebren profundament, però, el procés iniciat pel Govern i el Parlament de Catalunya arran de la manifestació de l'11/09/2012 i hi donen ple suport. I, mentre el procés avanci o assoleixi l'Estat propi, deixen en suspens els punts a) i b) del capítol V de la escriptura.

Com a procediment alternatiu en cas que, malauradament, s'hi hagi de recórrer, el Pacte manté la seva proposta a partits d'obediència nacional i entitats de la societat civil. Amb la finalitat d'assolir el gruix suficient per si s'hagués d'activar aquesta via, tot donant suport al procés actualment en curs endegat pel Govern i el Parlament de Catalunya.

Pacte obert a la signatura d'altres entitats de la societat civil i partits polítics d'obediència nacional

Sumari de l'extracte de l'escriptura contenint la transcripció íntegra dels capítols essencials:

CAPÍTOL II. CONDICIONS (per esdevenir part signatària del Pacte)

CAPÍTOL IV. CONSIDERANTS

CAPÍTOL V. CONSTATAcions

CAPÍTOL VI. ACORDS (i compromisos)

Fases principals previstes al Capítol VI, d'acords i compromisos a dur a terme des de fora de les institucions regides sota la Constitució espanyola (Constitució del Poble espanyol de 1978), utilitzant un cens del Poble català de votants inscrits d'acord amb el Dret internacional:

- Creació i elecció de la **Cambra de Representants del Poble Català**.
- Elaborar per la Cambra de Representants una **Constitució catalana** prèvia a l'Estat propi i posar-la a votació del Poble català. Per a representar el nostre Poble com a jurídicament no espanyol davant la comunitat internacional, creant un afer internacional extern a l'Estat espanyol.
- Convocatòria per la Cambra de Representants, amb observadors internacionals, de la **Consulta formal i efectiva d'autodeterminació del Poble català** per decidir si vol constituir un Estat propi.
- En cas que el resultat de la Consulta sigui favorable a la creació de l'Estat propi, intensificar l'activitat diplomàtica amb la Comunitat internacional, per tal de promoure la mediació pel **reconeixement internacional de l'Estat català**.

Com a annex al extracte del Pacte hi ha alguns articles de premsa que s'hi relacionen.

Extracte, escriptura matriu completa i altres documents relacionats: <http://nacio-catalana.org/pacte>

Entitats signatàries (llista provisional):
Agència del Cens Nacional del Poble Català
Associació Josep Narcís Roca i Ferreras
Associació Llengua Nacional
Centre Excursionista de Catalunya
Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN)

Comitè de l'Exemple per a la Nació Catalana
Convenció per la Independència Nacional
Plataforma pel Dret a Decidir (PDD)
Som 10 Milions
Xarxa d'Entitats Cíviques i Culturals dels Països Catalans pels Drets i les Llibertats Nacionals

Bibliografia principalment consultada

Tractats i estudis

- Alberto Alesina, Enrico Spolaore, Romain Wacziarg, "Economic Integration and Political Disintegration", Cambridge, National Bureau of Economic Research, 1997, estudi de 46 pàgines.
- Mohammed Bedjaoui, "International Law: Achievements and Prospects", Paris, UNESCO, 1991, 1270 pàgines.
- Théodore Christakis, "Le droit à l'autodetermination en dehors des situations de décolonisation", Paris, La documentation Française, 1999, 670 pàgines.
- Edmund Jan Osmanczyk, "The encyclopedia of the United Nations and international agreements", Taylor and Francis, Philadelphia, 1985, 1059 pàgines.
- J-P. Cot, A. Pellet, i nombrosos experts, "La Charte des Nations Unies, commentaires article par article", Paris, Economica, 1991, 1570 pàgines.
- Morton H. Halperin, David J. Scheffer, "L'autodeterminació en el nou ordre mundial", Washington, Carnegie Endowment, 1992. Edició catalana, 1995, Òmnium Cultural, Barcelona, 180 pàgines.
- Nguyen Quoc Dinh, P. Dallier, A. Pellet, "Droit international public", Paris, L.G.D.J., Edicions successives, 8na edició 2009, 1709 pàgines.
- Manuel Pulido Quecedo, "Constitución Española con jurisprudencia del Tribunal Constitucional", Aranzadi, Navarra, 2009, 2371 pàgines.
- Manuel Pulido Quecedo, "El Estatuto de Autonomia de Cataluña, con jurisprudencia de la Sentencia del Tribunal Constitucional de 28 de junio de 2010", Aranzadi, Navarra, 2010, 1235 pàgines.

Textos oficials

- "Estatut d'Autonomia de Catalunya", 1979.
- "Estatut d'autonomia de Catalunya", 2006.
- "Dictamen 269 del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya", 01/09/2005.
- "Dictamen 15/2010 del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya", 06/07/2010.
- "Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana", 2006.
- "Estatut d'Autonomia de les Illes Balears", 2007.
- "Estatuto de Autonomia de Aragón", 2007.
- "Leyes políticas del Estado" (inclou Constitució espanyola), Edicions successives, 26na edició 2008, Thomson – Civitas.
- "Constitución de la República Española", 1931.
- "Constitution de la République française de 1958"
- "Préambule de la Constitution de 1946" (relacionat amb la Constitució francesa de 1958).
- "Code Électoral", Litec, Paris, 2001.
- "Advisory opinion 141, 2010 22 July, International Court of Justice" (dictamen sobre la declaració unilateral de independència de Kosovo).

PACTE NACIONAL PER A L'AUTODETERMINACIÓ

Extractes de l'escriptura de formalització atorgada pel Notari
JOAN BERNÀ I XIRGO, de Girona, el 10/11/2010

Transcripció literal integral dels capítols següents de l'escriptura:

CAPÍTOL II. CONDICIONS (Per ser part signant del Pacte)

CAPÍTOL IV. CONSIDERANTS

CAPÍTOL V. CONSTATAcions

CAPÍTOL VI. ACORDS (i compromisos)

CAPÍTOL II. CONDICIONS

II.- Que ELS PARTITS i LES ENTITATS que convenen ser-ne Part, signant aquest Pacte declaren reunir les **CONDICIONS** següents: -----

a).- Són partidaris que el Poble de la Nació catalana es doti en els propers anys d'un Estat propi, un Estat democràtic i de dret, homologable amb els Estats existents a Europa. -----

b).- Són partidaris que el Poble de la Nació catalana pugui exercir vàlidament en Dret internacional el seu dret a l'autodeterminació reconegut a tots els pobles per igual a la Carta de l'Organització de Nacions Unides (ONU). En aquest sentit recorden el text de l'article 1, paràgraf 2 de la Carta de l'ONU que, traduït de la seva versió en anglès diu: "Desenvolupar entre les nacions unes relacions amistoses basades en el respecte al principi de la igualtat de drets dels pobles i del seu dret a l'autodeterminació ...". -----

c).- Entenen que exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles, proclamat en igualtat de drets entre els pobles a la Carta de l'ONU, comporta el dret de decidir constituir un Estat propi i de promoure el reconeixement i la mediació de la Comunitat internacional en aquest sentit.-----

CAPÍTOL IV. CONSIDERANTS

IV.- Que, per a la fonamentació del contingut del pacte, cal **CONSIDERAR**: -----

a).- Les diverses experiències a través dels anys i en diferents legislatures de la situació sota tutela que viu el Parlament de Catalunya, pres aquí com a exemple, dintre del marc del Dret constitucional intern de l'Estat espanyol.

b).- L'experiència viscuda, públicament coneguda, al llarg del procediment per la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya entre els anys 2005 fins el present any 2010. -----

c).- El dictamen del aleshores Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, número 269 de 1r de setembre de 2005, sobre la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, on a propòsit del primitiu article 1.1 amb la frase "Catalunya és una nació", s'hi diu: "El sentit de nació ha de ser diferent del que la Constitució predica de la Nació espanyola (...) La diferència és l'atribució del concepte clàssic de sobirania que incorpora el terme nació a la Constitució.". -----

d).- Que en el marc constitucional de l'Estat espanyol i en la jurisprudència del seu Tribunal Constitucional, el Poble espanyol és el "titular indivís" de la sobirania a tot l'Estat espanyol. I que el Poble català no hi és reconegut i, en tot cas, és considerat com la part del sobirà Poble espanyol que resideix a Catalunya, però sense sobirania en tant que Poble català. -----

e).- Que l'ordenament constitucional de l'Estat espanyol i en particular la jurisprudència del seu Tribunal Constitucional es basen, pel que fa a les autonomies, en el principi doctrinal que "autonomia no és sobirania";

f).- Que l'article 23.1 de la Constitució Espanyola sobre el dret dels ciutadans a participar en els afers públics mitjançant eleccions periòdiques, s'ha d'entendre que és per participar en els afers públics del propi Estat espanyol, però no per crear un Estat català separat d'aquell Estat; -----

g).- Estudis jurídics i acadèmics fets per experts d'alt nivell internacional han ratificat que la Carta de l'ONU va aportar el reconeixement en Dret internacional de la sobirania de tots els pobles i del seu dret a l'autodeterminació. -----

h).- Diversos dictàmens del Tribunal Internacional de Justícia de l'ONU i estudis personals de Jutges d'aquell Tribunal, en el sentit que en la consulta d'autodeterminació d'un poble per decidir sobre la creació d'un Estat propi s'ha de fer la distinció entre "poble i població"; entre el poble sense Estat, subjecte de l'esmentat dret, i la part de població que es considera a si mateixa d'una nació que ja té Estat, part de població respecte de la qual els Jutges del

Tribunal Internacional de Justícia consideren que no és subjecte del dret a l'autodeterminació. I que així es va procedir en la consulta d'autodeterminació del Poble de Timor de l'Est per separar-se d' Indonèsia i en altres processos de secessió supervisats per l'ONU. -----

i).- La Llei Orgànica espanyola 5/1985 que fa obligatòria i d'ofici la inscripció dels ciutadans al Cens Electoral espanyol, el qual s'actualitza amb les dades dels nous electors rebudes cada mes dels padrons municipals de població. -----

j).- El Codi electoral francès què indica que per poder votar, els ciutadans han de sol·licitar la seva inscripció al Cens Electoral. La revisió és anual i per poder votar per primera vegada s'ha de presentar la sol·licitud d'inscripció abans del 31 de desembre de l' any anterior al de la votació. -----

k).- Les regles electorals aplicades als Estats Units d'Amèrica del Nord, segons les quals els ciutadans que volen votar han d'inscriure's al Cens d'electors cada vegada que hi ha eleccions en les quals vulguin votar. -----

l).- El dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya número 15/2010 de 6 de juliol de 2010 que, en els raonaments del capítol de Fonaments Jurídics, diu: "... en política internacional comparada els processos d'autodeterminació i de secessió són fenòmens aconstitucionals, que generalment conclouen amb processos constituents nous que no utilitzen els procediments establerts en les constitucions dels estats dissolts."

m).- El dictamen del Tribunal Internacional de Justícia de l'ONU número 141 de 22 de juliol de 2010, sobre la declaració unilateral d'independència de Kosova que, en els seus paràgrafs 102 a 109, abans de decidir sobre el fons, conclou prèviament quina era la identitat de l'Assemblea de Kosova i si actuava dintre del marc constitucional en el qual havia estat constituïda. I, per poder decidir favorablement a aquella declaració d'independència, conclou que les persones signants de la declaració no ho feien en tant que membres de l'Assemblea de Kosova i que no actuaven des de l'interior del marc constitucional existent a Kosova. I diu que si haguessin actuat a l'interior del marc constitucional no es podria acceptar en Dret internacional aquella declaració d'independència. -----

CAPÍTOL V. CONSTATAcions

V.- Que l'entitat proponent, ací representada, com a primera signatària, i els altres signataris que formalitzen el pacte, **CONSTATEN:** -----

a).- Que el Parlament de Catalunya, regit dintre del marc de la Constitució Espanyola, no és un òrgan capacitat ni apropiat per organitzar l'exercici del dret a l'autodeterminació del Poble català per decidir, de forma efectiva en Dret internacional, si vol constituir un Estat propi. I que el mateix es pot constatar del Govern de la Generalitat de Catalunya i dels altres Parlaments, Corts i Consells que els sistemes polítics dels Estats espanyol i francès han establert als territoris de la Nació catalana.--

b).- Que el Parlament de Catalunya, regit dintre del marc de la Constitució espanyola, no és un òrgan capacitat ni apropiat per fer, de forma efectiva en Dret internacional, una declaració d'independència de la Nació catalana. I que el mateix es pot constatar del Govern de la Generalitat de Catalunya i dels altres Parlaments, Corts i Consells que els sistemes polítics dels Estats espanyol i francès han establert als territoris de la Nació catalana.--

c).- Que des del Parlament i del Govern de Catalunya es pot, però, si més no, legislar i prendre mesures en el sentit de preservar la integritat de la Nació catalana en els diferents aspectes i atributs materials i immaterials. Enfortint-la i desenvolupant-la de manera que un Estat català sigui viable quan arribi el moment. I que el mateix es pot constatar dels altres Parlaments, Corts i Consells que els sistemes polítics dels Estats espanyol i francès han establert als territoris de la Nació Catalana. I que, en conseqüència, és necessari que hi hagi el màxim possible d'elegits amb programes d'actuació en aquesta línia a aquests òrgans esmentats. -----

d).- Que el Poble de la Nació catalana té la voluntat manifesta de no renunciar a la seva sobirania ni al seu dret a l'autodeterminació i que ambdós li són reconeguts per la Carta de l'ONU i pel Dret internacional, en igualtat de drets amb tots els pobles. -----

e).- Que el cens electoral espanyol utilitzat en territori de la Nació catalana, considerada la Llei corresponent citada, no és un cens idoni per a la consulta d'autodeterminació efectiva del Poble de la Nació catalana d'acord amb el criteri també considerat del Tribunal Internacional de Justícia de l'ONU. I que, a més, aquell cens electoral seria, per definició constitucional espanyola, el cens electoral de la part de Poble espanyol resident a la circumscripció territorial concernida. I que, en conseqüència, si se'l utilitzés per a la consulta l'autodeterminació, es podria concloure en Dret

internacional que en realitat no s'havia consultat al poble català sinó a una part minoritària del Poble espanyol.

f).- Que el Poble de la Nació catalana haurà d'adoptar un Cens Electoral propi d'inscripció lliure i voluntària de les persones nascudes o residents en territori de la Nació catalana (o fills de persones amb aquesta condició) que vulguin votar a la consulta d'autodeterminació efectiva i altres votacions prèvies que s'hagin d'organitzar. I que s'haurà d'establir l'àmbit geogràfic administratiu a efectes del dret a inscriure's al Cens Electoral Català per raons de naixement, de descendència o de residència i el procediment d'inscripció a aquest Cens. -----

g).- Que el Poble de la Nació catalana, per exercir el seu dret a l'autodeterminació, per decidir vàlidament en Dret internacional si vol constituir un Estat propi, ho haurà de fer fora dels òrgans regits pel marc de la Constitució espanyola. I que, en conseqüència, s'haurà de dotar, en el marc de l'anomenada societat civil, d'un necessari nou marc institucional propi, democràtic i ideològicament transversal, i dels òrgans aptes per a aquest fi; adoptant regles i procediments democràtics propis, en tant que poble que emprèn el camí per constituir un Estat propi. -----

h).- Que havent pres coneixement dels raonaments ressenyats dels dos dictàmens considerats, el del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya número 15/2010 de 6 de juliol de 2010 i el del Tribunal Internacional de Justícia de l'ONU número 141 de 22 de juliol de 2010, ELS PARTITS i LES ENTITATS que reuneixen les condicions per signar aquest pacte, no tindrien explicació possible ni el perdó de la història si no prenguessin ja, amb força i decisió, les mesures a l'abast per impulsar el procés unitari i ideològicament transversal, fora dels sistemes polítics dels Estats espanyol i francès, en el marc de la societat civil, per a l'autoorganització del Poble de la Nació catalana perquè pugui ser reconegut com a subjecte de Dret internacional exercint vàlidament el dret a l'autodeterminació per crear l'Estat propi. -----

i).- Que la millor i més ràpida i eficaç manera perquè el Poble de la Nació catalana es doti del necessari nou marc institucional, i dels òrgans i mitjans apropiats per organitzar vàlidament la consulta efectiva d'autodeterminació i, en cas de resultat afirmatiu, promoure la mediació internacional per al reconeixement de l'Estat català, consisteix en instaurar una franca i duradora col·laboració entre ELS PARTITS i LES ENTITATS, cada u des del seu marc d'actuació, orientada en el sentit expressat.-

CAPÍTOL VI. ACORDS

VI.- I tot això exposat, es formalitza **l'ACORD** constitutiu del Pacte en els següents termes: -----

1. ELS PARTITS i LES ENTITATS prenen els compromisos comuns següents: -----

1.1. Participar mitjançant delegats a la Comissió unitària mixta de coordinació conjunta de PARTITS i ENTITATS (a constituir) per establir l'ordre de les tasques i fases a realitzar per cada un dels dos blocs, en relació al present Pacte i fer-ne el seguiment. -----

1.2. Mantenir i desenvolupar les relacions internacionals de forma coordinada per explicar el projecte d'organitzar una consulta efectiva d'autodeterminació del Poble de la Nació catalana per decidir si vol constituir l'Estat català democràtic i de dret, homologable amb els Estats existents a Europa. Privilegiar les relacions amb persones i grups reconeguts per la Comunitat internacional com a mediadors en processos d'autodeterminació i secessió.-

1.3. Promoure que les persones amb dret s'inscriguin al Cens Electoral Català per poder votar a les votacions prèvies i a la consulta d'autodeterminació efectiva i que s'organitzin amb aquest cens electoral. -----

2. A més dels compromisos comuns del punt 1, ELS PARTITS prenen els compromisos següents: -----

2.1. Col·laborar estretament i de forma unitària amb LES ENTITATS per trobar finançament i altres recursos necessaris per a la creació i funcionament de les noves institucions democràtiques pròpiament catalanes, en el marc de l'anomenada societat civil, fora dels sistemes polítics dels Estats espanyol i francès. -----

2.2. Promoure entre els seus afiliats, militants, simpatitzants i votants que participin en les tasques empreses per LES ENTITATS en el marc del present Pacte.

2.3. Promoure entre els seus afiliats, militants, simpatitzants i votants que facin contribucions financeres per a la creació i funcionament de les noves institucions democràtiques pròpiament catalanes fora dels sistemes polítics dels Estats espanyol i del francès. -----

3. A més dels compromisos dels punts 1 i 2, ELS PARTITS que obtinguin elegits a les eleccions organitzades dintre del sistema polític espanyol o del francès, i els que ja tenen elegits en altres àmbits electorals d'aquells sistemes, prenen els compromisos següents: -----

3.1. Legislar i governar, si és el cas, dintre dels sistemes polítics deis Estats espanyol i francès, per preservar la integritat de la Nació catalana, en els diferents aspectes i atributs materials i immaterials.

Enfortint-la i desenvolupant-la a fi que un Estat català sigui possible i sigui viable quan arribi el moment.

3.2. Promoure que els seus elegits destinin una part de les assignacions econòmiques corresponents als seus càrrecs a fer contribucions financeres per a la creació i funcionament de les noves institucions democràtiques pròpiament catalanes fora dels sistemes polítics dels Estats espanyol i francès. -----

4. A més dels compromisos dels punts 1 i 2, ELS PARTITS que no obtinguin elegits a les eleccions organitzades dintre dels sistemes polítics espanyol i francès prenen el compromís següent: -----

4.1. No presentar ni promoure noves propostes d'iniciatives populars al Parlament de Catalunya o altres Parlaments, Corts o Consells, quan segons el que s'ha constatat més amunt, aquests no estiguin capacitats pel marc constitucional que els regeix per dur-les a bon terme.

5. A més dels compromisos comuns del punt 1, LES ENTITATS prenen els compromisos següents: -----

5.1. Al moment de les diferents eleccions dels sistemes polítics dels Estats espanyol i francès, mobilitzar els seus socis i afiliats per menar campanyes per evitar l'abstenció i el vot blanc d'electors nacionalistes o independentistes, cridant de manera genèrica a votar els partits o candidatures signants del present Pacte. -----

5.2. Elaborar i custodiar el Cens Electoral Català, d'inscripció lliure i voluntària, en principi ins-pirat en part en el models de França i Estats Units, per ser utilitzat en votacions prèvies i, arribat el moment, en la consulta d'autodeterminació efectiva del Poble de la Nació catalana sobre la creació de l'Estat català. Aquesta tasca administrativa podria ser confiada a la entitat Agència del Cens Nacional del Poble Català, que ja existeix i actua amb aquesta finalitat registrada des de l'any 2001, adaptant-la a la nova situació creada pel present Pacte. -----

5.3. Organitzar la campanya permanent d'inscripcions al Cens Electoral Català. -----

5.4. Crear la Cambra de Representants del Poble Català, abans denominada Assemblea Nacional Constituent, utilitzant el Cens Electoral Català per elegir els seus membres. Anunciant la votació amb una àmplia antelació a fi de deixar temps perquè augmenti el nombre d'inscrits al Cens. -----

5.5. Promoure, al si de la Cambra de Representants del Poble Català, la redacció de la Carta de la Nació Catalana, a manera de constitució prèvia a la creació de l'Estat català. I sotmetre-la a votació d'adopció utilitzant el Cens Electoral Català. Anunciant la votació amb una àmplia antelació a fi de deixar temps perquè augmenti el nombre d'inscrits al Cens Electoral Català. -----

5.6. Organitzar, amb la col·laboració d'observadors reconeguts per la Comunitat internacional, la consulta efectiva d'autodeterminació del Poble de la Nació catalana per decidir si vol constituir un Estat propi. Anunciant la consulta amb una àmplia antelació a fi de deixar temps perquè augmenti el nombre d'inscrits al Cens Electoral Català. -----

5.7. Comunicar el resultat de la consulta i, en cas que sigui favorable a la creació de l'Estat català, iniciar relacions diplomàtiques amb la Comunitat internacional per promoure la creació d'una força estable de mediació internacional orientada a la creació de l'Estat català i al seu reconeixement. -----

OPINIÓ

Albert Bertrana i Bernaus

President de l'Agència del Cens
Nacional del Poble Català

Els Fets de Juliol i l'estratègia

En quinze dies del juliol s'han produït quatre fets importants a tenir molt presents. En dic els Fets de Juliol del 2010. Carregats d'ensenyaments per a independentistes convenguts, nacionalistes moderats i catalanistes indecisos. El 6 de juliol, el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya, en el dictamen 15/2010, ens deia: «...en política internacional comparada, els processos d'autonomia i de secessió són fenòmens aconstitucionals, que generalment conclouen amb processos constitutius nous que no utilitzen els procediments en les constitucions dels estats dissolts». Déu n'hi do!

El 9 de juliol sortia la sentència del Tribunal Constitucional espanyol, que, recordant-nos la Constitució Espanyola, tanca la porta de l'autonomia i obligava, a qui esperés cap altra cosa, a trobar la porta de la independència. El 10 de juliol, el poble català, convocat a manifestar-se contra aquella sentència i pel dret a decidir, plan-

tava un milió de catalanes i catalans al centre de Barcelona per dir que volien decidir tenint un estat propi. I el 22 de juliol el Tribunal Internacional de Justícia de l'ONU, en el dictamen 141/2010, ens assenyala també el camí de la porta cap a la independència. Ho feia responnent que la proclamació d'independència de Kosovo no violava el dret internacional, perquè el grup de persones que la van proclamar complien la condició necessària de no ser l'Assemblea de Kosovo, en el marc constitucional intern.

Amb aquests referents i en la situació actual, ens hem d'entestar encara a intentar convocar l'autodeterminació o proclamar la independència des del Parlament de Catalunya sota tutela del marc constitucional intern espanyol? Jo dic que no.

I dic que els Fets de Juliol, amb les orientacions qualificades que ens donen els dictàmens esmentats, han donat la campanada que marca l'hora

de l'estratègia apropiada cap a l'estat propi a partir del moment actual. En conseqüència, els Comitès Nació Catalana (creadors de l'Agència del Cens Nacional del Poble Català l'any 2001) han pres les seves responsabilitats en virtut de la seva finalitat social registrada i han iniciat contactes per proposar un pacte nacional per a l'autodeterminació entre partits d'obediència catalana i noves candidatures sobiranistes al Parlament, d'una banda, i entitats de la denominada societat civil, de l'altra.

Coordinatats entre si, cadascun d'aquests dos blocs es podria comprometre a realitzar les tasques per a l'autodetermi-

nació que són realment possibles des de cada àmbit d'actuació. El bloc de partits, comproment-se a legislar i governar, si és el cas, de manera que es preservi la integritat de la nació catalana en els aspectes materials i immaterials, a fi que l'estat propi sigui possible i viable. I col·laborant de forma unitària amb les entitats de la societat civil signants, per trobar els recursos que necessiten per a la creació i el funcionament de nous òrgans democràtics, fora del sistema polític espanyol.

Les entitats signants, que per disposar dels recursos per dur a terme la seva part del pacte necessiten que hi hagi el

màxim possible d'independentistes i nacionalistes conseqüents al Parlament de Catalunya (i en altres òrgans dels sistemes polítics espanyol i francès), podrien cridar a votar els partits signants del pacte, cosa que faria votar electors que pensaven abstenir-se o votar en blanc. Pel que fa a les tasques essencials i raó de ser del pacte, el bloc d'entitats hauria de comprometre's a realitzar les fases següents: elaborar el Cens Electoral del Poble Català (iniciat per l'Agència del Cens) perquè sigui utilitzat en les votacions que s'organitzin en aquest nou marc democràtic propiament català; crear l'assemblea nacional constituent i elegir-hi representants; redactar la Carta de la Nació Catalana i posar-la a votació, i organitzar la consulta d'autodeterminació efectiva per decidir sobre la creació de l'estat propi, en tant que poble sobirà subjecte de dret internacional.

Depèn de nosaltres.

Els Fets de Juliol han donat la campanada que marca l'hora de l'estratègia apropiada cap a l'estat propi a partir del moment actual

Edita: HERMES COMUNICACIONS S.A.

President: JOAN BOSCH I ROURA.

Vicepresident: JOAN VALL I CLARA.

Consell d'Administració: ISABEL BOSCH I PI, JORDI BOSCH I ROURA, DAVID MARCA I CAÑELLAS, JOAN RIBAS I FEIXAS I ESTEVE VILANOVA I VILA.

Comissió Permanent del Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (President), JOAN BOSCH (Vicepresident 1r), JOAN VILLARROYA (Vicepresident 2n), JOAN BALLESTER, JORDI BOSCH, PEP COLLELLEDMONT, ROSA FONT, JAUME OLIVERAS, JOAN RIBAS, LLORENÇ SOLDEVILA I ESTEVE VILANOVA.

Defensor del Lector: PEP COLLELLEDMONT I OLIVA (defensor@elpunt.cat).

Directors Generals: ANNA MARIA RIBAS (Gestió).

Subdirector General de continguts: JORDI GRAU.

Directors Comercials: SANTI AMORES, EVA NEGRE I CRISTINA TAULATS.

Administració: CARMÉ BOSCH. Compres: LLUÍS CAMA. Distribució:

CONCEPCIÓ CASALS. Màrqueting: TONI COROMINAS. Recursos

Humans: MIQUEL FUENTES. Finances: MANEL GÓMEZ. Serveis al

Lector: CARLES GRI. Sistemes d'Informació: JOSEP MADRENAS.

Relacions Institucionals: XAVIER PAJARES. Comunicació: ALBERT

PARÍS. Difusió: EDUARD VILLACÉ.

Director: MIQUEL RIERA I PLANA

Subdirector: XEVI SALA.

Redactors en Cap: NARCÍS GENÉ

Comarques Gironines: PAÍSOS C.

Apunts: MONTSE MARTÍNEZ, PERI

Informació General: Política: AN

Opinió: TONI BROSA; Societat: CAI

BUSQUETS; Disseny: JORDI MOLIN

ANTONI DALMAU; Llengua: QUIM

NOVA ESTRATÈGIA PER
AVANÇAR EN EL CAMÍ CAP
A L'AUTODETERMINACIÓAlbert Bertrana
i BernausPromotor del Pacte
Nacional per a
l'Autodeterminació
www.nacio-catalana.org

Cap a l'estat propi

Reprenç l'exposició de les bases, estratègia i fases que conformen el Pacte Nacional per a l'Autodeterminació (El Punt Avui, 15/08/2010). L'objectiu és que el poble de la nació catalana sigui reconegut subjecte de dret internacional per decidir si es vol constituir en estat. Atès que aquest dret –i fins i tot la seva existència com a poble– no li són reconeguts en l'ordenament jurídic polític que emana de la Constitució espanyola, el procés per accedir a l'estat propi per vies democràtiques haurà de ser per vies democràtiques noves, fora de les institucions dependents d'aquella Constitució. Cada poble accedeix a l'estat propi per procediments apropiats a la seva situació.

LA SITUACIÓ JURÍDICA DEL POBLE català té aspectes positius i negatius. La carta de l'ONU va introduir els pobles en el dret internacional, els reconeix sobirans per decidir si es volen constituir en estat. L'Estat espanyol com a membre de l'ONU va signar la carta, que proclama "la igualtat de drets dels pobles i el seu dret a l'autodeterminació". L'obstacle jurídic per al poble català per fer ús de la seva sobirania i dret a l'autodeterminació resideix en la Constitució espanyola, al punt 1.2, on diu: "La sobirania resideix en el poble espanyol, del qual emanen els poders de l'estat." Adoptada per referèn-

dum. I l'estol de lleis i de sentències del seu Tribunal Constitucional, en aplicació d'aquella Constitució, han consolidat nocions com "el titular indivís de la sobirania a tot l'Estat és el poble espanyol" o "els catalans són la part del sobirà poble espanyol que resideix a Catalunya". I la comunitat internacional està obligada a respectar aquella Constitució i l'ordenament jurídic derivat, i a no prendre en consideració cap procés d'autodeterminació per crear un estat català que s'intenti des d'institucions regides per aquell ordenament, incloent-hi el Parlament de Catalunya. Si ho fes incorreria en ingerència en un afer intern d'un estat homologat com democràtic, Espanya. Conèixer i assumir la realitat d'aquesta situació dona bases sòlides que condueixen a haver d'adoptar una estratègia nova i apropiada. Lògicament orientada que el poble català es doti de personalitat jurídica pròpia davant la comunitat internacional i deixi de ser considerat una mena de subpoble del

L'obstacle jurídic per al poble català per fer ús de la seva sobirania resideix en la Constitució espanyola

poble espanyol. En conseqüència, hi ha fases i operacions importants del projecte que no poden ser dutes a terme des de les institucions del sistema polític espanyol citades. La societat civil catalana i les seves entitats hauran de prendre, doncs, noves responsabilitats a un nivell més alt, com la creació i elecció d'una cambra independent de representants del poble català, per dotar-nos d'una Constitució catalana. Tot en estreta col·laboració i coordinació, això sí, amb els partits polítics d'obediència catalana que s'hi avinguin. Car els independentistes i nacionalistes conseqüents elegits a les institucions del sistema polític espanyol, si bé no hi poden organitzar l'autodeterminació del poble català ni proclamar la independència, sí que hi poden dur a terme unes tasques molt importants i necessàries en la nova estratègia, com és preservar la integritat de la nació catalana en els diferents aspectes i atributs materials i immaterials, a fi que l'estat català sigui encara viable en el moment de la seva creació.

AQUEST NOU MARC D'ACORDS entre entitats i partits conforma el Pacte Nacional per a l'Autodeterminació. Algunes entitats significades de la societat civil s'hi van adherir davant notari, i alguns partits ho estan estudiant. Aquest marc és on la unitat d'acció cap a l'estat propi és possible.